

NUMĂR TEST: 3

Facultatea de Drept
EXAMEN DE LICENȚĂ - 12 februarie 2018 - PROBA 1
"Instituții fundamentale în drept privat și public"

1. Forța majoră constituie o cauză de:

- a) suspendare a cursului prescripției, în cazul cererii de partaj;
- b) suspendare a cursului prescripției, în cazul acțiunii confesorii întemeiate pe dreptul de uzufruct;
- c) împlinire a prescripției extinctive.

2. Acțiunea introdusă în caz de tulburare a posesiei se prescrie într-un an de la momentul:

- a) tulburării posesiei;
- b) redobândirii posesiei;
- c) pierderii proprietății.

3. Neexecutarea sarcinii prevăzută într-o donație:

- a) determină anularea actului;
- b) dă dreptul la revocarea contractului;
- c) atrage caducitatea contractului.

4. Contractul de vânzare prin care părțile au stabilit că proprietatea se va transmite către cumpărător o dată cu plata ultimei rate din preț:

- a) este afectat de o condiție rezolutorie;
- b) este afectat de o condiție suspensivă;
- c) este afectat de un termen suspensiv.

5. Acțiunea în revendicare mobilă introdusă împotriva terțului dobânditor de bună credință ce a cumpărat de la un detentor este:

- a) inadmisibilă;
- b) prescriptibilă în 3 ani;
- c) imprescriptibilă.

6. Se poate invoca nulitatea relativă:

- a) dacă actul este încheiat în fraudă creditorilor;
- b) dacă actul a fost încheiat sub imperiul tulburării pricinuită de alienația mintală, chiar dacă cel în cauză nu era pus sub interdicție;
- c) dacă obiectul contractului nu exista la data încheierii lui.

7. Acțiunea în tăgăda paternității se prescrie:

- a) în 3 ani de la nașterea copilului, dacă este promovată de mamă în numele copilului;
- b) în 3 ani de când soțul mamei află că este prezumat tată al copilului;
- c) în 3 ani de când tatăl biologic a aflat de nașterea copilului.

8. Constituie cauze temeinic justificate pentru repunerea în termenul de prescripție extintivă:

- a) părăsirea minorului de către ocrotitorul legal;
- b) executarea unei pedepse privative de libertate;
- c) eroarea de drept.

9. Este imprescriptibilă extintiv:

- a) acțiunea confesorie pentru apărarea dreptului de servitute;
- b) acțiunea în declararea simulației;
- c) acțiunea în repararea daunelor morale.

10. Este o cauză de nulitate relativă:

- a) neexecutarea culpabilă a obligațiilor de către debitor;
- b) îndeplinirea evenimentului viitor și nesigur de care părțile au legat desființarea contractului încheiat;
- c) încheierea unui act juridic de către o persoană aflată în stare avansată de ebrietate.

11. Efectul repunerii în termen constă în:

- a) socotirea prescripției ca neîmplinită;
- b) reluarea cursului prescripției ;
- c) soluționarea acțiunii pe fond, numai dacă prescripția nu s-a împlinit.

12. Spre deosebire de nulitate:

- a) revocarea intervine pentru cauze anterioare încheierii actului juridic civil;
- b) caducitatea produce efecte și pentru trecut;
- c) rezoluțiunea este o sancțiune specifică anumitor categorii de acte juridice civile.

13. În cazul unui act juridic civil afectat de o condiție rezolutorie, pendente condiție:

- a) actul își produce efectele, imediat, ca și cum ar fi pur și simplu;
- b) dobânditorul sub această condiție nu poate să înstrăineze dreptul respectiv unui terț;
- c) creditorul nu poate cere debitorului executarea obligației.

14. Conversiunea actului juridic:

- a) presupune refacerea actului juridic nul;
- b) reprezintă o excepție de la principiul quod nullum est, nullum producit effectum;
- c) este posibilă numai în cazul nulității totale.

15. Dreptul de a cere încetarea coproprietății obișnuite sau temporare:

- a) se prescrie printr-un termen general de 3 ani;
- b) se prescrie printr-un termen special de 10 ani;
- c) nu este supus prescripției extinctive.

16. Debitorul este ținut să plătească cesionarului din momentul în care:

- a) ia cunoștință în orice mod, de existența cesiunii;
- b) primește o comunicare scrisă a cesiunii;
- c) se încheie contractul între creditorul cedent și cesionar.

17. În cazul în care autorul lucrării autonome cu caracter durabil asupra imobilului altuia este de rea-credință, proprietarul imobilului are dreptul:

- a) să ceară instanței să dispună înscrierea sa în cartea funciară ca proprietar al lucrării, plătind, la alegerea sa, autorului lucrării fie valoarea materialelor și a manoperei, fie o cotă de 1/5 din sporul de valoare adus imobilului prin efectuarea lucrării;
- b) să ceară obligarea autorului lucrării la desființarea acesteia;
- c) să ceară instanței să dispună înscrierea sa în cartea funciară ca proprietar al lucrării, plătind, la alegerea sa, către autorul lucrării, a unei părți din valoarea materialelor și a manoperei ori a unei cote de 1/3 din sporul de valoare adus imobilului prin efectuarea lucrării.

18. Poate invoca în favoarea sa prevederile art. 937 alin.1 C.Civil:

- a) tertul dobânditor care, cu buna-credință, a dobândit bunul de la adevăratul proprietar;
- b) detentorul precar care, cu buna-credință, a dobândit bunul de la adevăratul proprietar;
- c) tertul dobânditor care, cu buna-credință, a dobândit bunul de la un detentor precar caruia adevăratul proprietar i l-a încredințat de bună-voie.

19. În cazul obligației de rezultat:

- a) debitorul este ținut să folosească toate mijloacele necesare pentru atingerea rezultatului promis;
- b) nu interesează dacă debitorul procură creditorului rezultatul promis;
- c) debitorul este ținut să procure creditorului rezultatul promis.

20. Forța obligatorie a contractului presupune:

- a) adaptarea contractului pentru impreviziune se poate cere și atunci când schimbarea împrejurărilor, care ar face vădit injustă obligarea debitorului la executarea obligației, a intervenit înainte de încheierea contractului;
- b) într-un contract translativ de proprietate, dacă părțile nu au convenit altfel, riscul contractului trece la creditorul obligației de predare, indiferent dacă proprietatea a fost sau nu transferată dobânditorului;
- c) contractul încheiat pe durată nedeterminată poate fi denunțat unilateral de către oricare dintre părți, cu respectarea unui termen rezonabil de preaviz.

21. Dacă proprietarul a formulat o acțiune posesorie, iar aceasta a fost respinsă:

- a) nu poate promova o acțiune în revendicare deoarece există autoritate de lucru judecat;
- b) poate promova o acțiune petitorie, fără ca prin aceasta să se încalce autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri, deoarece între cele două acțiuni nu există identitate de cauză juridică;
- c) poate promova o acțiune în revendicare dar nu mai târziu de un an de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești.

22. Uzufructul, constituit în favoarea unei persoane fizice:

- a) are caracter esențialmente viager;
- b) are o durată maximă de 80 de ani;
- c) se transmite la moștenitorii testamentari.

23. Plata nedatorată:

- a) este un fapt juridic licit;
- b) apare ca un act juridic ilicit;
- c) este supusă restituirii atunci când persoana care a primit-o a lăsat se împlinescă termenul de prescripție.

24. Confuziunea:

- a) nu operează în cazul decesului debitorului;
- b) nu aduce atingere drepturilor dobândite anterior de terți în legătură cu creanța stinsă pe această cale;
- c) nu se desființează niciodată, dacă are loc dispariția cauzei care a determinat-o.

25. Atributele dreptului de proprietate sunt:

- a) posesia, relativitatea, detenția și dispoziția;
- b) perpetuitatea, posesia și dispoziția;
- c) posesia, folosința și dispoziția.

26. În ipoteza în care minorul avea vârsta de 14 ani împliniți în momentul săvârșirii faptei ilicite sau se poate dovedi că a avut discernământ, victima:

- a) poate pretinde reparația numai de la părinți nu și de la minor;
- b) are facultatea de a pretinde reparația, fie de la minor, fie de la părinți;
- c) poate pretinde reparația numai de la minor nu și de la părinții săi.

27. Contractul de întreținere este:

- a) autentic „ad probationem”;
- b) autentic în vederea realizării formalităților de publicitate imobiliară atunci când transferă drepturi reale asupra unui imobil;
- c) autentic „ad validitatem”.

28. Constituie donații degheizate:

- a) înstrăinarea cu titlu oneros făcută unui succesibil în linie dreaptă, dacă s-a făcut cu rezerva uzufructului, iar degheizarea nu este invocată de către un moștenitor în linie dreaptă care a consimțit la încheierea actului;
- b) donațiile cu sarcină în favoarea donatorului;
- c) donațiile prin interpunere de persoane.

29. Persoana adoptată cu efecte restrânse de „de cuius”:

- a) nu poate avea vocație succesorală legală față de alte persoane adoptate de „de cuius”;
- b) descendenții săi pot veni la moștenirea lui „de cuius” prin reprezentare;
- c) face parte, în mod automat, din clasa a II-a de moștenitori.

30. În situația unor locațiuni succesive ale căror perioade se suprapun fie și parțial, conflictul dintre locatari se rezolvă:

- a) în cazul mobilelor supuse unor formalități de publicitate, în favoarea locatarului care a îndeplinit cel dintâi aceste formalități;
- b) în cazul imobilelor înscrise în cartea funciară, în favoarea locatarului care a intrat cel din urmă în folosința bunului;
- c) în cazul mobilelor, în favoarea locatarului care a intrat cel din urmă în folosința bunului.

31. Termenul în care succesibilul poate introduce acțiunea în declararea nedemnității judiciare are natura juridică a unui termen:

- a) extinctiv;
- b) de decădere;
- c) de prescripție, căruia i se aplică regulile unui termen de decădere.

32. Pot constitui obiect al contractului de mandat următoarele acte:

- a) denunțarea locațiunii fără termen, renunțarea la moștenire, încheierea unei tranzacții;
- b) acceptarea unei moșteniri, întocmirea unui testament, încheierea unei donații;
- c) preluarea unui bun mobil ce urmează a fi vândut, ipotecarea unui imobil, încheierea unei adopții.

33. Ascendenții ordinari:

- a) sunt mama și tatăl defunctului, maxim doi la număr;
- b) pot veni la moștenire doar dacă nu există moștenitori din clasa I și a II-a;
- c) nu sunt frații și surorile defunctului.

34. Conform Legii nr. 17/2014, dreptul de preempțiune poate fi exercitat dacă sunt îndeplinite și condițiile:

- a) înstrăinarea să se facă numai prin vânzare;
- b) să fie vorba despre terenuri agricole, dar numai situate în extravilan, cum ar fi: terenuri arabile, vii, păduri;
- c) actul juridic proiectat să aibă ca obiect numai nuda proprietate.

35. Dacă la succesiunea lui „de cuius” vin părinții săi naturali, persoana care l-a adoptat cu efecte restrânse, doi frați buni, un frate uterin, un frate consangvin și soțul supraviețuitor:

- a) frații vitregi iau câte 1/9 din moștenire fiecare;
- b) ascendenții privilegiați și colateralii privilegiați iau, fiecare categorie, 1/4 din succesiune;
- c) frații buni iau câte 1/9 din moștenire fiecare, egal cu fiecare ascendent privilegiat, soțul supraviețuitor 1/3, iar frații vitregi 1/18 fiecare.

36. Când prețul este stabilit fără intenția de a fi plătit:

- a) vânzarea este nulă;
- b) sunt incidente dispozițiile noului Cod civil referitoare la determinarea prețului de către un terț;
- c) vânzarea este anulabilă.

37. Nedemnitatea este înlăturată de:

- a) prescripția executării pedepsei penale, în condițiile legii;
- b) prescripția răspunderii penale, în condițiile legii;
- c) iertarea provenită de la de cuius, în condițiile legii.

38. Fapta persoanei de a-l împiedica, fără voie, pe defunct să-și revoce actul de ultimă voință:

- a) constituie o cauză a nedemnității judiciare;
- b) nu constituie o cauză de nedemnitate;
- c) constituie o cauză a nedemnității de drept.

39. Încheierea de ședință:

- a) este întocmită de grefier pentru fiecare ședință de judecată, inclusiv pentru termenul la care au avut loc dezbaterile, hotărârea pronunțându-se în aceeași zi;
- b) poate fi atacată separat, numai în cazurile prevăzute de lege;
- c) este semnată numai de președintele completului de judecată, dacă judecata a avut loc în ședință publică, fără prezența publicului.

40. Calitatea de parte în proces se poate transmite:

- a) numai legal sau prin actul de dispoziție al instanței;
- b) convențional;
- c) numai pe calea mostenirii, legale sau testamentare.

41. Acțiunea în revendicare imobiliară este o acțiune:

- a) în constatare și nepatrimonială;
- b) în realizare și patrimonială;
- c) în constituire de drepturi, patrimonială.

42. Dacă în cursul procesului dreptul litigios este transmis prin acte cu titlu particular, iar succesorul cu titlu particular a intervenit în cauză:

- a) instanța va dispune, cu acordul celorlalte părți, scoaterea din proces a înstrăinătorului sau, după caz, a succesorului universal ori cu titlu universal al acestuia;
- b) succesorul cu titlu particular va lua procedura în starea în care se află la momentul la care acesta a intervenit în cauză;
- c) judecata va continua întotdeauna și în contradictoriu cu înstrăinătorul sau, după caz, cu succesorul universal ori cu titlu universal al acestuia.

43. În cazul în care un act de procedură este îndeplinit de o persoană fizică ce nu are exercițiul drepturilor procedurale:

- a) partea interesată poate invoca excepția lipsei capacității de folosință, excepție de fond, absolută și peremptorie;
- b) actul respectiv de procedură este lovit de nulitate absolută;
- c) partea interesată poate invoca excepția lipsei capacității de exercițiu.

44. Coparticiparea procesuală:

- a) este întotdeauna facultativă;
- b) poate exista și atunci când părțile consimt să se judece împreună;
- c) are drept efect suportarea cheltuielilor de judecată în mod egal, proporțional sau, după caz, solidar, de către coparticipanții care au pierdut procesul.

45. Dacă intervine decesul pârâtului după închiderea dezbaterilor:

- a) hotărârea pronunțată este legală;
- b) cauza trebuie repusă pe rol pentru introducerea moștenitorilor;
- c) instanța va respinge acțiunea ca rămasă fără obiect.

46. Pârâtul care nu a propus probele prin întâmpinare:

- a) este decăzut din dreptul de a administra orice probă;
- b) va cădea în pretenții dacă reclamantul a propus probele prin cererea de chemare în judecată;
- c) poate obține încuviințarea acestora în cursul procesului, dacă administrarea lor nu duce la amânarea judecării.

47. Modificarea cererii de chemare în judecată:

- a) poate fi făcută de către reclamant numai până la primul termen la care părțile sunt legal citate;
- b) poate fi făcută de reclamant până la începerea dezbaterilor asupra fondului;
- c) se comunică părâtului, în vederea formulării întâmpinării care, sub sancțiunea decăderii, va fi depusă cu cel puțin 10 zile înaintea termenului fixat, urmând a fi cercetată de reclamant la dosarul cauzei.

48. Introducerea cererii de chemare în judecată:

- a) întrerupe prescripția extinctivă, indiferent de soluția adoptată asupra cererii respective, și are ca efect curgerea unei noi prescripții de același fel;
- b) determină încetarea bunei-credințe a părâtului în acțiunile reale imobiliare;
- c) este singura formă juridică de punere în întârziere a părâtului-debitor.

49. Nu reprezintă o condiție generală de exercitare a acțiunii civile:

- a) calitatea procesuală;
- b) existența dreptului subiectiv pretins;
- c) interesul promovării acțiunii.

50. Dacă se invocă în mod concomitent excepțiile autorității de lucru judecat, litispendenței și lipsei dovezii calității de reprezentant, ordinea de soluționare este:

- a) excepția autorității de lucru judecat, excepția lipsei dovezii calității de reprezentant, excepția litispendenței;
- b) excepția lipsei dovezii calității de reprezentant, excepția litispendenței, excepția autorității de lucru judecat;
- c) excepția lipsei dovezii calității de reprezentant, excepția autorității de lucru judecat, excepția litispendenței.

51. În cazul unei infracțiuni de durată, reprezentată de infracțiunea continuă:

- a) amnistia postcondamnatorie este incidentă dacă fapta s-a epuizat până la adoptarea legii de acordare a clemenței, sub această formă;
- b) termenul de prescripție a răspunderii penale curge de la data săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni;
- c) săvârșită în mod continuat, termenul de prescripție a răspunderii penale începe să curgă de la momentul epuizării.

52. Amnistia necondiționată și grațierea condiționată:

- a) se acordă de Președintele României, prin decret;
- b) se acordă prin lege organică, de forul legiuitor (Parlament);
- c) se pot acorda de Guvern, prin ordonanță simplă.

53. În materie penală:

- a) nu este posibilă înlăturarea răspunderii penale, prin împăcare, în cazul unei tentative de omor;
- b) este posibilă înlăturarea răspunderii penale prin retragerea plângerii prealabile în cazul unei tentative de omor;
- c) este posibilă prescrierea executării pedepsei aplicate pentru o tentativă de omor.

54. În materie penală nu este posibil:

- a) ca o infracțiune să prezinte atât o pluralitate de subiecți activi, cât și de subiecți pasivi;
- b) ca în conținutul constitutiv al unei singure infracțiuni să fie prevăzute, alternativ, mai multe forme de vinovăție;
- c) a se admite răspunderea penală obiectivă, precum nici răspunderea penală colectivă, solidară.

55. Dacă actele îndeplinite până în momentul împiedicării săvârșirii unei infracțiuni constituie o altă faptă penală:

- a) participantului care a împiedicat săvârșirea infracțiunii i se aplică pedeapsa pentru tentativa comisă;
- b) participantului care a împiedicat săvârșirea infracțiunii i se aplică pedeapsa pentru fapta penală consumată astfel săvârșită;
- c) efectul de nepedepsire se extinde asupra tuturor participanților, fiind o cauză reală de impunitate.

56. Reprezintă cauze care, în condițiile legii, înlătură răspunderea penală, dar care nu produc efecte „în rem”:

- a) lipsa plângerii prelabile și retragerea plângerii prelabile, în cazul infracțiunilor pentru care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prelabilă a persoanei vătămate;
- b) grațierea individuală, prin decret prezidențial, și împăcarea, în cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale s-a făcut din oficiu, dacă legea o prevede în mod expres;
- c) retragerea plângerii prelabile în cazul infracțiunilor pentru care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prelabilă a persoanei vătămate, și împăcarea, în cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale s-a făcut din oficiu, dacă legea o prevede în mod expres.

57. Există vinovăție penală atunci când:

- a) nu se prevede rezultatul faptei, care nu se urmărește, dar se acceptă;
- b) nu se prevede rezultatul faptei, care trebuia să fie prevăzut;
- c) se prevede rezultatul faptei, care nu se urmărește, nici nu se acceptă, socotindu-se fără temei că acesta nu se va produce.

58. Prin dispoziții cuprinse în Partea generală a Codului penal român, se înscrie o prezumție absolută în materie de:

- a) legitimă apărare (cauză generală justificativă);
- b) minoritate a făptuitorului care nu a împlinit vârsta de 14 ani până la data săvârșirii faptei prevăzute de legea penală (pe care a comis-o) - prezumție de incapacitate penală;
- c) nevinovăție, până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală definitivă.

59. Spre deosebire de instigare, complicitatea:

- a) materială, poate fi anterioară sau concomitentă, iar atunci când este morală (prin promisiune), poate fi și posterioară, dacă după săvârșirea faptei promisiunea este îndeplinită;
- b) reprezentând activitatea proprie persoanei care, cu intenție, înlesnește sau ajută în orice mod la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, nu poate să îmbrace forma improprie (imperfectă);
- c) este întotdeauna o formă secundară a participației penale, atât prin raportare la coautorat, cât și prin raportare la instigare.

60. Nu constituie infracțiune:

- a) fapta prevăzută de legea penală săvârșită de o persoană care, în momentul comiterii acesteia, nu cunoștea existența unei stări, situații ori împrejurări de care depinde caracterul penal al faptei;
- b) fapta prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție, antijuridică și imputabilă persoanei care a comis-o;
- c) fapta prevăzută de legea penală săvârșită de o persoană care, în momentul comiterii acesteia, nu cunoștea existența unei stări, situații ori împrejurări care constituie un element circumstanțial agravant al unei infracțiuni.

61. Reprezintă trăsătură esențială a infracțiunii:

- a) prevederea faptei în legea penală;
- b) existența unei legături de cauzalitate între elementul material și urmarea imediată a infracțiunii;
- c) lipsa vinovăției în forma anume cerută de lege, chiar dacă aceasta ar exista într-o altă formă.

62. Legea penală nu prevede explicit condiția de existență:

- a) a legăturii subiective dintre persoanele care lucrează în participație penală;
- b) a gravității pericolului, în cazul constrângerii morale;
- c) (alternativă) a pătrunderii pe timpul nopții, în cazul prezumției de legitimă apărare.

63. În cazul infracțiunilor prescriptibile, termenele de prescripție a răspunderii penale:

- a) se suspendă prin îndeplinirea oricărui act de procedură desfășurat în acea cauză;
- b) sunt determinate în funcție de natura și gravitatea pedepsei abstracte;
- c) au aceeași durată, fixată prin lege, indiferent de subiectul activ al infracțiunii: persoană fizică majoră sau minoră.

64. Coautoratul este posibil, de regulă:

- a) la infracțiunile omisive din culpă;
- b) la infracțiunile comisive intenționate;
- c) la infracțiunile omisive intenționate.

65. În ipoteza săvârșirii unei infracțiuni în participație proprie (intenționată):

- a) întreruperea cursului prescripției răspunderii penale produce efecte față de toți participanții la infracțiune, chiar dacă actul de întrerupere îi privește numai pe unii dintre aceștia;
- b) suspendarea cursului prescripției executării pedepsei penale produce efecte față de toți participanții la infracțiune, chiar dacă actul de suspendare îi privește numai pe unii dintre aceștia;
- c) atât întreruperea cât și suspendarea cursului prescripției executării pedepsei produc efecte față de toți participanții la infracțiune, chiar dacă actul de întrerupere, respectiv de suspendare, îi privește numai pe unii dintre aceștia.

66. Principiul indivizibilității pasive este înscris, în dreptul penal material, în materia privitoare la:

- a) lipsa plângerii prealabile, semnificând un caz de pluralitate de persoane fizice sau juridice care au participat la săvârșirea infracțiunii (mai mulți subiecți activi ai infracțiunii) pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile de către persoana vătămată;
- b) lipsa plângerii prealabile, semnificând un caz de pluralitate de persoane vătămate prin săvârșirea infracțiunii (mai mulți subiecți pasivi ai infracțiunii) pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile de către persoana vătămată;
- c) retragerea plângerii prealabile, dar numai dacă aceasta intervine până la citirea actului de sesizare a instanței.

67. Sub aspectul naturii juridice:

- a) amnistia antecondamnatorie este o cauză care înlătură executarea măsurilor educative privative ori neprivative de libertate;
- b) lipsa plângerii prealabile este o cauză care înlătură executarea pedepsei pronunțate, precum și celelalte consecințe ale condamnării;
- c) prescripția generală nu este o cauză specială care înlătură răspunderea penală.

68. Legea penală consacră expres:

- a) momentul final până la care poate interveni actul bilateral al împăcării;
- b) termenele de prescripție a executării măsurilor de siguranță;
- c) efectele produse de actele de clemență asupra drepturilor persoanelor vătămate.

69. La infracțiunea de fals material în înscrisuri oficiale:

- a) este posibil coautoratul;
- b) nu prezintă importanță calitatea subiectului activ;
- c) fapta se săvârșește concomitent cu momentul întocmirii înscrisului oficial.

70. Infracțiunea de distrugere din culpă:

- a) se reține numai dacă bunul aparține altei persoane;
- b) se reține chiar dacă bunul aparține făptuitorului;
- c) se reține doar dacă pune în pericol alte persoane sau bunuri.

71. În cazul infracțiunii de ultraj:

- a) subiect activ poate fi chiar și un alt funcționar public;
- b) infracțiunea există indiferent de modul în care subiectul activ și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu;
- c) faptele comise constituie infracțiune în forma de bază (prevăzută la alineatul 1) chiar dacă privesc un membru de familie al funcționarului public.

72. Infracțiunea de tâlhărie are formă calificată:

- a) când fapta este săvârșită prin folosirea de calități mincinoase;
- b) numai atunci când fapta este săvârșită într-un mijloc de transport în comun;
- c) atunci când absoarbe vătămarea corporală.

73. Infracțiunea de viol:

- a) absoarbe lovirile sau alte violențe;
- b) intră întotdeauna în concurs cu infracțiunea de lipsire de libertate în mod ilegal;
- c) este mai gravă dacă a fost săvârșită doar în scopul publicării de materiale pornografice.

74. Omorul calificat poate fi reținut atunci când este săvârșit:

- a) pentru a înlesni sau a ascunde săvârșirea altei infracțiuni grave;
- b) pentru a înlesni sau a ascunde săvârșirea altei infracțiuni intenționate;
- c) pentru a înlesni sau a ascunde săvârșirea altei infracțiuni.

75. La infracțiunea de cumpărare de influență:

- a) făptuitorul nu se pedepsește, dacă denunță fapta mai înainte de sesizarea instanței de judecată;
- b) făptuitorul nu se pedepsește, dacă denunță fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta;
- c) banii, valorile sau orice alte bunuri se restituie persoanei indiferent de condițiile în care le-a dat.

76. În cazul infracțiunii de loviri sau alte violențe:

- a) împăcarea înlătură răspunderea penală;
- b) acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate;
- c) urmarea imediată constă în vătămări ale integrității corporale care necesită pentru vindecare, cel puțin 10 zile de îngrijiri medicale.

77. Infracțiunea de fals privind identitatea:

- a) se săvârșește numai cu intenție directă;
- b) se săvârșește cu intenție directă sau indirectă;
- c) are forma tentativei pedepsită.

78. În cazul infracțiunii de loviri sau alte violențe săvârșite asupra unui membru de familie:

- a) acțiunea penală se pune în mișcare numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate;
- b) acțiunea penală poate fi pusă în mișcare și din oficiu;
- c) maximul special al pedepsei se majorează cu o treime.

79. În cazul infracțiunii de însușirea bunului găsit sau ajuns din eroare la făptuitor:

- a) fapta poate consta într-o acțiune sau inacțiune;
- b) acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate;
- c) împăcarea poate surveni pe tot timpul procesului.

80. În cazul infracțiunii constând în înlesnirea evadării:

- a) subiectul activ este calificat în cazul formei de bază;
- b) se va reține forma agravată atunci când subiectul activ care avea îndatorirea de a-l păzi pe cel reținut sau deținut a acționat cu intenție;
- c) tentativa nu se pedepsește.

81. La infracțiunea de furt, bunul ce constituie obiect material:

- a) trebuie să aparțină unei altei persoane;
- b) poate să aparțină în întregime sau în parte făptuitorului;
- c) în momentul comiterii faptei se poate afla și în posesia făptuitorului.

82. Inducerea în eroare a organelor judiciare poate fi săvârșită:

- a) prin orice mijloace;
- b) numai prin denunț sau plângere;
- c) numai cu privire la săvârșirea unei infracțiuni.

83. Infracțiunea de tortură poate fi săvârșită:

- a) numai de către un funcționar public;
- b) numai de către un funcționar public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat;
- c) de o persoană care acționează la instigarea sau cu consimțământul expres ori tacit al unui funcționar public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat.

84. La infracțiunea de mărturie mincinoasă:

- a) elementul material constă în acțiune sau inacțiune;
- b) nu prezintă importanță natura împrejurărilor la care se raportează omisiunea martorului;
- c) fapta constituie infracțiune chiar dacă martorul nu a fost întrebat în legătură cu împrejurările esențiale pe care omite să le relateze.

85. Împotriva actelor efectuate pe baza dispozițiilor date de procurorul de caz:

- a) se poate face contestație la judecătorul de cameră preliminară;
- b) nu se poate face plângere la judecătorul de cameră preliminară;
- c) se poate face plângere la instanța de judecată.

86. Plângerea împotriva soluției de clasare dispusă printr-un rechizitoriu:

- a) întotdeauna va fi respinsă ca inadmisibilă;
- b) poate fi respinsă ca fiind tardivă;
- c) nu poate fi respinsă ca nefondată.

87. Partea sau un subiect procesual principal primește termen în cunoștință și nu mai este citat/citată pentru următorul termen de judecată:

- a) dacă la un termen de judecată s-a prezentat numai apărătorul ales al acestuia/acesteia;
- b) dacă se dovedește că aceasta a aflat de pe portalul instanțelor de judecată despre termenul acordat în cauză;
- c) dacă a fost înștiințat/înștiințată de către partea adversă prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, cu privire la termenul fixat în acea cauză.

88. Spre deosebire de nulitatea absolută, nulitatea relativă:

- a) poate fi invocată oricând;
- b) poate fi invocată de orice subiect procesual penal, indiferent dacă reclamă sau nu o vătămare a intereselor sale procesuale;
- c) nu poate fi invocată decât de subiectul procesual ce invocă un interes procesual propriu în respectarea dispoziției legale încălcate.

89. Când o măsură procesuală nu poate fi luată decât pe un anumit termen, expirarea acestuia atrage:

- a) decăderea din exercițiul dreptului de a dispune revocarea măsurii respective;
- b) aplicarea sancțiunii amenzii judiciare organului judiciar responsabil de expirarea termenului;
- c) încetarea de drept a efectelor măsurii respective.

90. Pentru calcularea termenelor procedurale pe zile:

- a) nu se socotește ziua de la care începe să curgă termenul, dar se socotește ziua în care acesta se împlinește;
- b) nu se socotește ziua în care se împlinește termenul, dar se socotește ziua de la care începe să curgă, cu excepția zilelor nelucrătoare;
- c) nu se socotește nici ziua în care de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește.

91. Judecarea cauzei la instanța de fond în lipsa inculpatului poate avea loc:

- a) dacă acesta și-a ales un apărător care să-l consilieze;
- b) dacă se sustrage de la judecată;
- c) chiar dacă acesta nu a fost legal citat, câtă vreme i se va comunica sentința pronunțată de instanța de fond.

92. Se pronunță prin decizie:

- a) instanța de fond care se dezinvestește fără a soluționa cauza;
- b) judecătorul de cameră preliminară care admite contestația și rejudecând cauza dispune începerea judecății;
- c) instanța care soluționează un recurs în interesul legii.

93. Probele administrate în cursul urmăririi penale:

- a) se readministrează întotdeauna în fața instanței de judecată în baza principiului nemijlocirii;
- b) dacă nu sunt contestate, nu se readministrează de către instanța de judecată, decât atunci când aceasta apreciază, din oficiu, ca fiind necesar pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei;
- c) dacă nu sunt readministrate în faza de judecată, nu vor fi avute în vedere de către instanță la deliberare.

94. Nu sunt sancțiuni procesuale:

- a) nulitatea relativă;
- b) amenda penală;
- c) inadmisibilitatea.

95. Nu poate fi avocat al unei părți sau al unui subiect procesual principal:

- a) soțul sau ruda până la gradul al IV-lea cu avocatul inculpatului;
- b) o altă parte sau un alt subiect procesual;
- c) persoana care a fost anterior cercetată penal pentru fapte similare celor ce fac obiectul cauzei penale.

96. În ceea ce privește deliberarea la instanța de fond, completul de judecată:

- a) deliberază mai întâi asupra pretențiilor civile ale victimei, iar mai apoi asupra existenței faptei penale și asupra vinovăției inculpatului;
- b) deliberază mai întâi asupra legii penale aplicabile și mai apoi asupra existenței faptelor deduse judecății;
- c) deliberază întotdeauna în secret.

97. Este considerat a fi făcut/făcută în termen chiar dacă ajunge la destinatar după expirarea termenului:

- a) actul trimis înaintea expirării termenului (din necunoaștere) unui organ incompetent, cu condiția de a fi un organ judiciar;
- b) actul trimis înaintea expirării termenului (din necunoaștere) oricărui alt organ al statului decât organul judiciar competent;
- c) calea de atac declarată de procuror câtă vreme actul respectiv a fost înregistrat în registrul de ieșire al parchetului înăuntrul termenului cerut de lege.

98. Atunci când organul de cercetare penală constată că a încetat cauza de suspendare a urmăririi penale:

- a) dispune prin ordonanță reluarea urmăririi penale;
- b) înaintează dosarul procurorului pentru a dispune asupra reluării;
- c) înaintează dosarul judecătorului de cameră preliminară pentru a dispune asupra reluării.

99. Este obligatorie întotdeauna asistența juridică a suspectului:

- a) atunci când acesta, minor fiind, se află în executarea unei măsuri educative neprivative de libertate (urmare a unei condamnări dispuse într-o altă cauză);
- b) atunci când acesta, adult fiind, se află pe durata termenului de supraveghere urmare a unei condamnări cu suspendarea executării pedepsei dispuse într-o altă cauză penală;
- c) atunci când acesta, adult fiind, este cercetat pentru o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani.

100. Dreptul de a consulta dosarul cauzei de către avocatul persoanei vătămate:

- a) nu poate fi exercitat în faza urmăririi penale în rem;
- b) implică și dreptul de a nota date sau informații din dosar;
- c) nu poate fi restricționat în faza de urmărire penală în personam.